

Вразумливъ *пр.* понятливый: Гледалъ съмъ да бъда колкото е възможно гладъкъ и лесно вразумливъ. *Э. Г. VII.*

Вразумѣ *гл. св.* **Вразумявамъ** *гл. дл.* учу уму-разуму, вразумляю: Безумный-тъ обезумява и другытъ, а уминый-тъ ги вразумява. *Ч. 129.* **Вразумѣ** *са гл. дл.* образумлюсь: Азъ давахъ си сърдце съ надѣжда, че може нѣкакъ да ся вразумять и да ся познаять погрѣшката. *Х. I, 52.*

Врана *с. ж.* **Вранка** *ум.* ворона: Врана *врани* око не вади (*посл.*). *Ч. 135.* Пивъ, пивъ горюшке! дѣ си была, Вранушке? на царюву дворови. Що правеше царицѣ? Мажко дѣте бавеше, Царю рыза шиеше.—*Фжпр!... ѡб. 279.*

Врана-та-усойка *с. ж.* дроздъ: За най-добъръ другаръ може да послужи куче или птица (отъ подырни-ты именно по-умны-ты птици, както на *пр.* напагали или отъ рода на враны-ты-усойки, свраки, гаргы). *Л. Д. 1873 р. 87.*

Вранило *с. с. ср. сл.* враносвамъ.

Враница *с. ж.* плоть (*паромикъ*), лодочка: Приготовихъ враницѣ-тъ. *РС. 8.* Ректина само на ладѣ могла да ся измѣкне оттамъ. Плиний сега зе враницѣ съ четири лопаты, па самъ сѣднѣ у неж и отиде за да избави Ректинѣ. *Л. Д. 1874 р. 115.* А орадія за подводны налитанія бѣхъ едни водолазны враницы и подводны уряди за пуканіе и потопяваніе корабы. *ѡб. 1875 р. 46.* Съ четири враницы, които лѣжаха надъ шейни-тъ и съ нѣколко шейни съ по 17½ ктр. товаръ, дружина-та рѣши да трѣгне камъ югъ, но по-напрѣдъ презъ суха-та земя. *ѡб. 1876 р. 141.*

Вранишникъ *с. м.* названіе луговой травы. *Пк. 60.*

Враносвамъ *гл. дл.* черню, вороню: У Японіѣ си враносвать жѡбы-ты и не ѣдятъ по нѣколко дни доклѣ да ся охване добръ вранило-то. *Л. Д. 1874 р. 61.*

Вранъ Вранъ Врани (*мак.*) *пр. 1)* вороной: Я извади врана коня. *Д. 40, 57.* Врано конче с златни седълца. *ѡб. 54, 9.* Откак сме ся слибили От тогава врани коне не траятъ. *ѡб. 66, 1. 3.* Махни си от тук врано-то конче, Че ми опрѣска жѣлти-ти чехли. *ѡб. 79. 16—17.* Царю вранъ конь утеклѣ. *М. 118.* Кой ке ти ява та враня коня? *ѡб. 217.* Вранѡ си конче накыты, Па го тогава възсѣдна. *Ч. 292.* Тогай слези отъ вранаго коня. *ѡб. 330. 2)* гнѣдой (*син. дори**): Кой ще ти яха враня-та коня Доря-на, хайдуть Велко, доря-на. *М. 215.*